

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΜΕ ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΔΕΞΙΑ ΕΛΠΙΖΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Μαθήματα συντηρητισμού στους Λίμπεραλ από τον Τόνι Αλμπανίζ

Εντάξει, ο Αλμπανίζ φαίνεται ότι έχει βάλει στόχο του να μάς τρελάνει αφού αμέτι μουχαμέτι θέλει να γίνει πρωθυπουργός με όποιο κόστος, έστω ασπαζόμενος τον συντηρητισμό. Και σαν φανατικός προσυλπιτισμένος νεοφιλελεύθερος κάνει τώρα και μαθήματα στους Λίμπεραλ, χρησιμοποιώντας δικές τους θεωρίες και επιχειρήματα.

Λοιπόν, φίλοι μου, δυο φορές την ημέρα τουλάχιστον να παρακαλάτε το Θεό να κερδίσουν οι Εργατικοί τις εθνικές εκλογές φέτος. Όχι επειδή είστε εργαζόμενοι, αλλά γιατί ο Τόνι Αλμπανίζ θα σάς προβιάσει στην μεσαία τάξη, λόγω τιμής σάς λέω.

Ο Αλμπανίζ καταγγέλλει τους ορίτζιναλ συντηρητικούς Λίμπεραλ, ότι δεν είναι ικανοί να εφαρμόσουν την ιδεολογία τους, γι' αυτό θα αναλάβει να το κάνει ο ίδιος και εγγυάται την επιτυχία του.

Διάβασα τις δηλώσεις του και δεν πίστευα ένας πρώην ηγέτης τής αριστερής πτέρυγας στο Εργατικό Κόμμα να υπόσχεται ότι δεν θα αυξήσει την φορολογία των πλουσίων για να εξοφληθούν:

- Τα 300 δις δολάρια που θα δανειστεί για τα τρένα υψηλής ταχύτητας

- Για τα \$192 δις που θα δανειστεί η σημερινή κυβέρνηση για πυρηνικά υποβρύχια.

- Τα χρήματα που θα δανειστεί για να αυξήσει τον εξοπλισμό των ενόπλων δυνάμεων επειδή η Κίνα πρέπει να αντιμετωπιστεί δυναμικά σε συνεργασία με τον πρόεδρο Μπάϊντεν. Που στην Αμερική τον φτύνει και ο θυρωρός στον Λευκό Οίκο, σαν ο χειρότερος Πρόεδρος των ΗΠΑ τα τελευταία 40 χρόνια.

Όπως έχω ξαναγράψει, το εθνικό χρέος θα φτάσει το \$1,5 τρις αλλά δεν πρέπει να ανησυχούμε αφού θα πλουτίσουμε και θα το εξοφλήσουμε από τα κέρδη μας. Τουλάχιστον έτσι μάς υπόσχεται κοτζάμ αρχηγός τού Εργατικού Κόμματος.

Δεν ξέρω ποιος συμβουλεύει τον Τόνι Αλμπανίζ, υποπτεύομαι κάποιος αποτυχημένος οικονομολόγος πρώην σύμβουλος τού Λίμπεραλ Πάρτι.

Αλλά εμείς τί φταίμε αν πιστέψουμε τα λόγια τα ωραία τα μεγάλα τής ψηφοθηρίας; Αν είσαι οικογενειάρχης μεροκαματιάρης με δυο παιδιά και δεν έχεις στον ήλιο μοίρα, γιατί να μην πιστέψεις τους λαγούς με πετραχήλια που σου υπόσχεται ο ηγέτης τού Εργατικού Κόμματος.

Όμως, ο Αλμπανίζ θα πρέπει να ομολογήσει δημοσίως πως απορρίπτει μετά βδελυγμίας αυτά που μάς έλεγε πριν μερικά χρόνια και να ζητήσει συγγνώμη.

Ο Αλμπανίζ καταγγέλλει τους ορίτζιναλ συντηρητικούς Λίμπεραλ, ότι δεν είναι ικανοί να εφαρμόσουν την ιδεολογία τους, γι' αυτό θα αναλάβει να το κάνει ο ίδιος και εγγυάται την επιτυχία του.

Γιατί τώρα λέει και πως δεν χρειάζεται την βοήθεια των συνδικάτων για να αυξηθούν οι μισθοί. Επειδή θα προτείνει συνάντηση των επιχειρήσεων, των συνδικάτων και τής κυβέρνησης για να μειωθεί η ανεργία και η υποαπασχόληση.

Να τού πω εγώ δωρεάν το μυστικό για να μειωθεί η ανεργία και η υποαπασχόληση χωρίς συσκέψεις και πολύ μπλα μπλα; Άμεση αύξηση των μισθών, των συντάξεων και των επιδομάτων γιατί μόνο οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι και επιδοματίες θα ξοδέψουν το εισόδημά τους και θα πέσει ζεστό χρήμα στην αγορά. Αυτά μπορεί να τα ξέχασε ο νεόκοπος συντηρητικός Αλμπανίζ, αλλά εγώ ακόμη τα θυμάμαι: Αν δεν ξοδέψει ο φτωχός, δεν πλουτίζει ο μαγαζάτορας.

Δεν λέω να μιμηθεί την μακακία τού Μπομπ Χόουκ με την υπόσχεση πως το 2000 δεν θα υπήρχαν φτωχά παιδιά, αλλά είναι απαράδεκτο να υπάρχουν εργαζόμενοι φτωχοί με μισθούς πείνας. Όπως είναι απαράδεκτο να υποφέρουν οι συνταξιούχοι που και φόρους πλήρωσαν όταν εργάζονταν και τη ζωή τους ανάλωσαν για να γίνει αυτή η χώρα ό,τι είναι σήμερα.

Είναι ντροπή να μας λέει οποιοσδήποτε πολιτικός και ειδικά ο Αλμπανίζ πως είναι «ταξικός πόλεμος» που θα τον σταματήσει όταν οι εργαζόμενοι ζητούν καλύτερες συνθήκες εργασίας. Ενώ όταν τα μονοπώλια και δυοπώλια κάνουν τεράστια κέρδη κάθε χρόνο δεν είναι ταξικός πόλεμος;

Και συνεχίζοντας τις ψαλμωδίες του νεοφιλελευθερισμού ο Αλμπανίζ μάς λέει το χιλιοειπωμένο πως μόνο με την αύξηση της παραγωγής και ανάπτυξης θα «σπκωθούν» οι ταλαιπώροι Αυστραλοί που έμειναν πίσω στα εννέα χρόνια που κυβερνούν οι Λίμπεραλ.

Συνεχίζοντας, ο Αλμπανίζ λέει πως το εργατικό κίνημα είχε πάντα ιστορική αποστολή να μεταφέρει περισσότερους ανθρώπους στην μεσαία τάξη. Δεν είναι ακριβώς έτσι, αλλά έστω πότε το κατάλαβε αυτό ο Αλμπανίζ; Όταν προχθές έγινε αρχηγός τού Εργατικού Κόμματος και φιλοδοξεί να γίνει πρωθυπουργός;

Στις επόμενες εκλογές, όπως φαίνεται φίλοι μου, θα πρέπει να διαλέξουμε ανάμεσα σε δυο νεοφιλελεύθερα κόμματα, Λίμπεραλ και Εργατικούς, ποιο θα μάς κυβερνήσει: οι έμπειροι αυθεντικοί συντηρητικοί Λίμπεραλ, ή οι μαθητευόμενοι και πειραματιζόμενοι Εργατικοί; Μάλλον αυτοί που θα υποσχεθούν περισσότερα χρήματα ή προνόμια σε πλούσιους και φτωχούς, με χρήματα που δεν υπάρχουν στον άδειο και τρύπιο εθνικό κορβανά.

Σε επόμενο άρθρο μου θα θέσω το ερώτημα στο Εργατικό Κόμμα που ψηφίζω 60 χρόνια αφού επέλεξε δεξιά στροφή γιατί προτίμησε τον νεοσυντηρητισμό και όχι τις φιλολαϊκές πολιτικές τού Μπομπ Μένζις; Φυσικά, θα εξηγήσω γιατί οι πολιτικές τού πατέρα τού συντηρητισμού στην Αυστραλία είναι αυτές που χρειάζεται σήμερα η χώρα μας...